

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 31.8.2007
KOM(2007) 489 slutlig

2007/0178 (CNS)

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH
EUROPAPARLAMENTET**

Förenkling: Ändring av förordning (EEG) nr 386/90

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av rådets förordning (EEG) nr 386/90 om kontroll i samband med export av
jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag eller andra belopp**

(framlagt av kommissionen)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

Förenkling: Ändring av förordning (EEG) nr 386/90

Enligt artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 386/90¹ krävs det att medlemsstaternas myndigheter inom ramen för kontrollen av exportbidrag utför fysiska kontroller av varor med en kontrollfrekvens av 5 % per kalenderår och produktsektor vid varje tullkontor.

En första förenkling infördes genom rådets förordning (EG) nr 163/94² som innebär att om en medlemsstat tillämpar riskanalys i enlighet med nuvarande förordning (EG) nr 3122/94 får den lägsta nivån sättas till 2 % per sektor om nivån för alla sektorer totalt uppgår till 5 %.

Ytterligare en förenkling föreslås nu varigenom en medlemsstat som tillämpar riskanalys i enlighet med förordning (EG) nr 3122/94 på alla exportörer får välja att tillämpa det femprocentiga genomsnittet över alla sektorer för medlemsstaten som helhet i stället för vid varje tullkontor.

Denna åtgärd har förespråkats av flera medlemsstater, särskilt de som har omorganiserat tullverksamheten och tullförfarandena så att ett centraliserat exportdeklarationssystem och ett minskat antal tullkontor har lett till ett behov att fördela kontrollerna bättre över det nationella territoriet. Att användas sig av en procentsats som gäller för hela medlemsstaten är berättigat bara om man samtidigt tillämpar riskanalys i enlighet med förordning (EG) nr 3122/94 och om det är möjligt för medlemsstater med en mera komplex organisation att välja att fortsätta tillämpa de decentraliserade kontrollerna.

¹ EGT L 42, 16.2.1990, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 163/94 (EGT L 24, 29.1.1994, s.2).

² EGT L 24, 29.1.1994, s. 2

MOTIVERING

Rådets förordning (EEG) nr 386/90

Rådet har i enlighet med sina skyldigheter enligt artikel 8 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken³ fastställt att medlemsstaterna skall genomföra fysiska kontroller av varor för vilka exportbidrag begärs när exportformaliteterna är avslutade och innan varorna i fråga godkänns för export. Detta inträffar vid exporttullkontoren, som ofta är belägna inne i medlemsstaten. Den lägsta procentsatsen är 5 % vid varje tullkontor för varje kalenderår och produktsektor, vilket kan ersättas med en procentsats på 5 % för alla sektorer tillsammans med en lägsta procentsats på 2 % per sektor om riskanalys tillämpas vid urvalet. När exportdeklarationer godkänns vid tullkontor inne i medlemsstaten skall varje utförseltullkontor göra fysiska kontroller av produktutbyte vid utförsel från gemenskapen (dvs. vid den yttre gränsen).

Sedan dessa krav infördes 1990 genom rådets förordning (EEG) nr 386/90⁴ och 1994 genom rådets förordning (EG) nr 163/94⁵, har tulladministrationerna företagit en fortlöpande datorisering av exportförfarandena, vilket är en förändring som har drivits fram av den inre marknaden och EU:s utvidgning och som ger erfarenheter vid tillämpningen av kontrollförfordningarna. Denna utveckling har påverkat antalet exporttullkontor och utförseltullkontor och sakkunskapen och organisationen av arbetet vid dessa.

Även om tulladministrationerna tillämpar någon form av riskhanteringsteknik är det bara sju av 27 medlemsstater som tillämpar riskanalys enligt förordning (EG) nr 3122/94⁶. Följande åtgärder föreslås för att förbättra användningen av riskanalys, förenkla fördelningen av fysiska kontroller och kontroller av produktutbyte:

5 % fysiska kontroller i medlemsstaten

Enligt artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 386/90 krävs det att medlemsstaternas myndigheter inom ramen för kontrollen av exportbidrag utför fysiska kontroller av varor med en kontrollfrekvens av 5 % för varje kalenderår och produktsektor och vid varje tullkontor.

I vissa fall är tullkontor inte längre ett relevant kriterium för att ange den årliga kontrollfrekvensen. I vissa medlemsstater har antalet tullkontor minskat och hanteringen av kontrollerna har centraliserats. Användning av riskhanteringstekniker skulle då kunna leda till att de fysiska kontrollerna fördelas proportionellt över alla exportörer av bidragsberättigande produkter. Mot bakgrund av denna utveckling har medlemsstaterna erfarit att en effektiv fördelning av kontrollerna till sektorer eller exportörer som bör prioriteras förhindras av kravet på att vissa lägsta kontrollnivåer skall tillämpas vid exporttullkontoret. Vid vissa tullkontor innebär 5 % en alldeles för stor administrativ börda i förhållande till de få berörda exportörerna, medan femprocentsnormen knappast täcker de verkliga kontrollbehoven vid andra kontor.

³ EGT L 94, 24.8.1970, s. 13, ersatt av artikel 9 i förordning (EG) nr 1290/2005, EUT L 209, 11.8.2005, s.1.

⁴ EGT L 42, 16.2.1990, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 163/94 (EGT L 24, 29.1.1994, s. 2).

⁵ EGT L 24, 29.1.1994, s. 2.

⁶ EGT L 330, 21.12.1994, s. 31.

För att förenkla och effektivisera och i enlighet med principen om gemensam förvaltning av kontrollerna av utgifter av budgetmedel bör de medlemsstater som tillämpar riskanalys enligt förordning (EG) nr 3122/94 ha möjlighet att välja att tillämpa den lägsta kontrollprocentsatsen för hela landet i stället för vid exporttullkontoret. De medlemsstater som inte tillämpar en sådan riskanalys kommer inte att kunna använda denna kontrollnivå för hela medlemsstaten och kommer att förbli ålagda att tillämpa kontrollprocentsatsen vid alla exporttullkontor. Medlemsstater som tillämpar den nämnda riskanalysen och som föredrar en decentraliserad hantering av kontrollerna genom bindande harmoniserade procentsatser får fortsätta att tillämpa dagens praxis och tillämpa den lägsta procentsatsen vid vart och ett av exporttullkontoren.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EEG) nr 386/90 om kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag eller andra belopp

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag⁷,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁸, och

av följande skäl:

- (1) Sedan förordning (EEG) nr 386/90⁹ trädde i kraft har ett antal medlemsstater omorganiserat sin tullverksamhet, vilket har lett till en avsevärd minskning av antalet tullkontor. Införandet av elektroniska tullförfaranden vid export och centraliserad kontroll har minskat betydelsen av exporttullkontoret som bas för tillämpning av kontrollfrekvensen.
- (2) Dessutom bör användningen av riskhanteringsmetoder inbegripet riskanalys leda till att de fysiska kontrollerna sprids över alla exportörer. Effektiv fördelning av kontrollerna till sektorer eller exportörer som bör prioriteras förhindras dock av kravet på att tillämpa vissa lägsta kontrollnivåer vid exporttullkontoret. För att förenkla och effektivisera och i enlighet med principen om gemensam förvaltning bör de medlemsstater som tillämpar riskanalys enligt EG-lagstiftningen ha möjlighet att tillämpa den lägsta kontrollnivån på nationell nivå i stället för vid exporttullkontoret.
- (3) Förordning (EEG) nr 386/90 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 386/90 skall ändras på följande sätt:

I artikel 3.2 skall följande tredje stycke läggas till:

⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ EGT L 42, 16.2.1990, s. 6. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 163/94 (EGT L 24, 29.1.1994, s. 2).

”I de fall där medlemsstaten tillämpar andra stycket får den också välja att ersätta procentsatsen 5 % per tullkontor med en procentsats på 5 % för hela sitt territorium. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen innan den börjar tillämpa eller slutar att tillämpa detta stycke.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

KONSEKVENSBEDÖMNING

FÖRSLAGETS KONSEKVENSER FÖR FÖRETAG, SÄRSKILT SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG

FÖRSLAGETS RUBRIK

Förslag till förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 386/90 av den 12 februari 1990 om kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag eller andra belopp

DOKUMENTETS REFERENSNUMMER:

KOM(2007) 489 slutlig 2007/0178 (CNS)

FÖRSLAGET

1. Varför behövs det, med tanke på subsidiaritetsprincipen, gemenskapslagstiftning på detta område, och vilka är huvudmålen?

Förslaget påverkar inte näringsverksamheten eftersom det endast föreslås en omorganisering av de fysiska kontroller och kontroller av produktutbyte i anslutning till exportbidrag som tullmyndigheterna utför.

Det är nödvändigt med gemenskapslagstiftning inom det här området för att anpassa de befintliga kontrollbestämmelserna till den ändrade kontrollmiljön i vissa medlemsstater.

Huvudsyftet är att förenkla den centraliserade fördelningen av tullmyndigheternas fysiska kontroller och kontroller av produktutbyte.

KONSEKVENSER FÖR NÄRINGSLIVET

2. Vilka påverkas av förslaget?

Konsekvenser för företagen

- Vilka sektorer?
- Hur stora är de företag som påverkas (hur stor andel utgörs av små och medelstora företag)?
- Är dessa företag belägna i vissa geografiska områden inom gemenskapen?

3. Vilka åtgärder måste företagen vidta för att följa förslaget?

Förslaget innebär inga förändringar för företagen.

4. Vilka ekonomiska verkningar förväntas förslaget få?

- För sysselsättningen?
- För investeringar och nyetablering av företag?
- För företagens konkurrenskraft?

Inga förändringar.

5. Innehåller förslaget åtgärder för att ta hänsyn till de små och medelstora företagens särskilda situation (inskränkningar eller skillnader i kraven, el. dyl.)?

Inga förändringar.

SAMRÅD

6. Förteckning över organisationer som rådfrågats om förslaget och som fört fram särskilda synpunkter.

Allmänt förhandssamråd med medlemsstaternas tekniska experter i deras egenskap av ledamöter i förvaltningskommittén för handelsmekanismer. Dessa experter står i kontakt med exportörernas organisationer.

Dessa organisationer har inte reagerat. Medlemsstaternas experter var i huvudsak av den meningen att kontrollnormer för helheten bättre skulle motsvara behoven i den moderna datorstödda hanteringen av tullkontrollerna. Men eftersom några (stora) medlemsstater föredrar att fortsätta genomföra sina decentraliserade kontroller genom lagfästa procentsatser vid varje exporttullkontor införs möjligheten att även välja kontrollnormer för helheten.